

عنوان مقاله:

مطالعه شوری آب های زیرزمینی در یک سفره ساحلی: مطالعه موردی دشت آبدان - دیر، بوشهر

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی منابع آب با رویکرد منطقه ای (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

بهروز شریف زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد هیدروژئولوژی، دانشگاه شیراز

ضرغام محمدی - استادیار بخش علوم زمین، دانشگاه شیراز

محمد زارع - دانشیار بخش علوم زمین، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

شور شدن آب زیرزمینی در حال تبدیل شدن به یک مشکل بسیار جدی در سرتاسر جهان می باشد به گونه ای که مسئله شوری به عنوان رایجترین نوع آلودگی آب زیرزمینی در نظر گرفته می شود. به دلیل عدم کنترل برداشت آب زیرزمینی تغییراتی در سیستم طبیعی جریان آب زیرزمینی ایجاد می شود که این امر در مناطق ساحلی باعث نفوذ آب دریا به سفره های ساحلی می شود. کاهش کیفیت آب زیرزمینی در آبخوان آبدان-دیر نمونه مشخصی از آلودگی شور شدن در مناطق ساحلی می باشد. هدف از این مطالعه تعیین فرایندهای اصلی کنترل کننده شوری آب زیرزمینی در این منطقه می باشد. برای دستیابی به این هدف پارامترهای شیمیایی، هدایت الکتریکی، pH، دما و غلظت کاتیون و آنیون های اصلی محاسبه شده است. نتایج آنالیز شیمیایی با استفاده از تغییرات یون ها نسبت به کلر و نسبت های Mg/Ca و SO_4/Cl و میزان انحراف یونی، مورد تفسیر قرار گرفته است. مطالعات هیدروژئولوژی و هیدروژئوشیمی اولیه بیانگر سه منطقه با ویژگی های هیدروشیمیایی متمایز شامل آبدان، جمرک و لمبدان در محدوده مطالعاتی می باشد. افزایش شوری در لمبدان، آبدان و جمرک به ترتیب به دلیل نفوذ آب دریا، هجوم آب های شور تبخیری میانه دشت و تبخیر زیاد از سطح آب زیرزمینی می باشد. گرادیان هیدرولیکی تأیید کننده حرکت آب زیرزمینی از دریا به طرف لمبدان می باشد. دیاگرام های ترکیبی نیز نشان دهنده تبادل کاتیونی معکوس شدید در طول جریان آب زیرزمینی در آبدان می باشد. بالا بودن سطح آب زیرزمینی می تواند بیانگر تأثیر زیاد تبخیر در منطقه جمرک می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/83164>

